

## Arrest

nr. 297 897 van 29 november 2023  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 augustus 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 augustus 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 6 november 2023, waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 15 november 2023.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 2 februari 2023 een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische wettelijk geregistreerde partner.

Op 1 augustus 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht per aangetekende brief. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

**"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

*In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 02.02.2023 werd ingediend door:*

*Naam: O. (...) Voorna(a)m(en): B. (...) Nationaliteit: Ghana Geboortedatum: (...) Geboorteplaats: (...) Identificatienummer in het Rijksregister: (...) Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

*Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn wettelijk geregistreeerde partner, zijnde D. (...) T. (...) (NN. (...)) van Belgische nationaliteit, in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.*

*Artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging: "De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. (...)"*

*Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon legt betrokkene volgende stukken voor:*

*- loonfiches van OCMW Antwerpen voor de période September 2022 - november 2022.*

*Uit het administratief dossier en meer bepaald uit de raadpleging van de databank van de RSZ, Dolsis, blijkt dat de tewerkstelling van de referentiepersoon bij OCMW Antwerpen sinds 12.12.2022 beëindigd is. De bestaansmiddelen die heden worden voorgelegd, zijn bijgevolg achterhaald. Er kan bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon enkel rekening worden gehouden met die bestaansmiddelen die voortkomen uit een tewerkstelling en of andere bron die heden nog actueel is. Vandaar dat aan de referentiepersoon werd gevraagd om nog recente bewijzen van haar bestaansmiddelen over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken (zie informatie in het administratief dossier). Deze werden echter niet toegevoegd. Hoewel eveneens uit de raadpleging van de databank van de RSZ blijkt dat de referentiepersoon sedert 21.02.2023 een nieuwe tewerkstelling heeft bij (...) Antwerpen VZW, werden hiervan geen bewijsstukken overgemaakt. Zodoende is het voor onze dienst onduidelijk over hoeveel bestaansmiddelen de referentiepersoon heden stabiel en regelmatig kan beschikken om in het levensonderhoud te voorzien. Gelet we geen zicht hebben op de huidige beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon kan niet beoordeeld worden of zij over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt opdat is voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste overeenkomstig het bovengenoemde artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. In zoverre de persoonlijke / economische situatie van de referentiepersoon verandert in de loop van de procedure, is het aan betrokkene en of referentiepersoon om ons daarvan op de hoogte te stellen en dus het dossier te actualiseren.*

*De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat we heden geen zicht hebben op de huidige bestaansmiddelen.*

*Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.*

*De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.*

***DIT DOCUMENT IS GEENSZINS EEN IDENTITEITSBEWIJS NOCH EEN NATIONALITEITSBEWIJS.***

## **2. Onderzoek van het beroep**

2.1 In een enig middel, in de synthesesamenvatting, voert verzoeker de schending aan van de artikelen 40ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”, van de materiële motiveringplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Ter adstruering van zijn middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

*“Verzoeker deed op 19 oktober 2022 een aanvraag om gezinshereniging via verplichte digitale weg bij het Loket Migratie te Antwerpen ((...)).*

*Hij werd uitgenodigd op 6 januari 2023 om allé documenten neer te leggen, wat hij deed.*

*Omwille van cyberaanval en tenietgaan van allé gescande documenten moest verzoeker bij het Loket Migratie op 2 februari 2023 terugkomen.*

*Zoals op 6 januari 2023 waren op 2 februari 2023 de loonfiches van de referentiepersoon, mevrouw D. (...) T. (...), voor periode September - november 2022 neergelegd.*

*Omdat op 12 december 2022 de arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon ten einde liep, was haar tewerkstelling bij het OCMW Antwerpen beëindigd. De referentiepersoon heeft van het OCMW Antwerpen een nieuwe werkplaats aangeboden gekregen, waar ze pas vanaf 21 februari 2023 kon starten omdat haar voorgangster vanaf die datum met pensioen ging.*

*Met andere woorden, op 2 februari 2023 was de referentiepersoon tijdelijk zonder werk in afwachting van haar nieuw start vanaf 21 februari 2023, waarover de ambtenaar van het Loket Migratie uitdrukkelijk geïnformeerd was.*

*De ambtenaar van het Loket Migratie op 2 februari 2023 zag duidelijk dat er de loonfiches van de referentiepersoon voor période September - november 2022 neergelegd waren.*

*Volgens de ambtenaar van het Loket Migratie zou de info over afwezigheid van recente loonfiches/ tewerkstelling en over de nieuwe tewerkstelling naar verweerder vanaf 21 februari 2023 naar verweerder meegedeeld worden.*

*Tevens meldde de ambtenaar dat betrokkene zal nog door verweerder met het verzoek om bijkomende informatie zeker gecontacteerd worden.*

*Derhalve heeft verzoeker degelijk het Loket Migratie (de lokale vertegenwoordiger van verweerder) over de verandering van de persoonlijke/economische situatie van de referentiepersoon nog op 2 februari 2023 op de hoogte gebracht (dus nog in het begin van de procedure).*

*Het ligt niet aan verzoeker om de overdracht van geleverde documenten/ informatie tussen het Loket Migratie van Antwerpen en de centrale dienst van Vreemdelingenzaken te regelen en te controleren.*

*Alhoewel de informatie over de verandering van de persoonlijke/economische situatie van de referentiepersoon op 2 februari 2023 ingediend was, blijkt uit de bestreden beslissing dat deze de centrale dienst Vreemdelingenzaken niet bereikt heeft.*

*Het argument van verweerder dat verzoeker nagelaten heeft om de verandering van de persoonlijke/economische situatie van de referentiepersoon te melden is niet ernstig.*

*Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen een kopie van het bericht, welke zou hij op 26 juli 2023 naar de referentiepersoon, mevrouw D. (...) T. (...), van attaché C. (...) J. (...) verstuurd werd.*

*Na 2 februari 2023 ontving mevrouw D. (...) T. (...) geen enkel bericht vanwege van verweerder om bijkomende informatie, alhoewel de laatste tegenoverstelde beweert.*

*Betrokkene voegt het uittreksel uit de mailbox accountant van mevrouw D. (...) T. (...) in periode vanaf 18 juli 2023 tot en met 28 juli 2023, waaruit blijkt dat er geen bericht vanwege van verweerder gekregen was (stuk 2 van verzoeker).*

*Dat hier over mailbox accountant van mevrouw D. (...) T. (...) gaat, kan afgeleid worden uit de berichten, die duidelijk haar naam en voornaam vermelden.*

*Verzoeker, gelet op allé bovenvermelde argumentatie, meent dat verweerder in gebreke is gebleven om zijn beslissing voldoende zorgvuldig voor te bereiden.*

*Deze werkwijze van verweerder schendt duidelijk het beginsel van behoorlijk bestuur en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).*

*Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op allé gegevens van het dossier en op allé daarin vervatte dienstige stukken.*

*Daar hierdoor heeft verweerder het evenredigheid - en redelijkheidsbeginsel miskend. Het evenredigheidsprincipe houdt in dat de overheid ervoor moet zorgen dat de lasten of nadelige gevolgen van een overheidsbesluit voor een burger niet zwaarder mag zijn dan het algemeen belang van het besluit. Het is een maatstaf ter beoordeling van de wijze waarop een overheid haar bevoegdheid gebruikt tot verwezenlijking van een algemeen belang dat per hypothese conflicteert met andere beschermingswaardige algemene of private belangen. Het evenredigheidsbeginsel ziet m.a.w. het resultaat van de door de overheid door te voeren belangenafweging.*

*In de rechtsleer is er terecht op gewezen dat de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel qua intensiteit moet verschillen al naar gelang een norm dan wel een individuele overheidshandeling er het voorwerp van uitmaakt. In het eerste geval zal de rechter zich wegens de doorgaans vrij grote beleidsvrijheid van het democratisch bestuur moeten beperken tot een marginale toetsing: enkel de kennelijke of klaarblijkelijke onevenredigheid van de belangenafweging ten opzichte van het beoogde doel die in de norm besloten ligt, mag door de rechter worden gesanctioneerd.*

*T.a.v. individuele beslissingen c.q. (bij de beoordeling van) de toepassing van een norm in het concreet geval daarentegen, beschikt de rechter over meer beoordelingselementen om uit te maken of in casu de beperking en of sanctie buiten verhouding staan tot hetgeen de burger verweten resp. het beoogde doel (C. BERX, Rechtsbescherming van de burger tegen de overheid, Intersentia Rechtswetenschappen, p. 386-389).*

*In casu betreft het een individuele beslissing t.a.v. verzoeker, waardoor de rechter over een grote toetsingsvrijheid beschikt. Hij dient na te gaan of de overheid niet tot een onredelijk besluit is gekomen.*

*Dat verweerder door zijn werkwijze onredelijk tot besluit is gekomen."*

2.2 Luidens artikel 39/69, §1 van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "uiteenzetting van feiten en middelen" bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Waar verzoeker de schending aanvoert van "de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen", dient te worden opgemerkt dat hij geenszins uiteenzet welke bepalingen hij precies geschonden acht, noch op welke wijze deze worden

geschonden door de bestreden beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. In zoverre is het middel dan ook onontvankelijk.

Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De aangevoerde schending van de bovenvermelde algemene beginselen moet *in casu* worden onderzocht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, aangezien verzoeker hiervan eveneens de schending aanvoert. Deze bepaling luidt als volgt:

*“§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:*

*1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;*

*(...)*

*De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :*

*1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”*

Verzoeker heeft een aanvraag voor een verblijfskaart ingediend in de hoedanigheid van geregistreerde partner van een Belgische onderdaan. Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, samen gelezen met artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat wordt beschouwd als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, op voorwaarde dat de vreemdeling de Belgische referentiepersoon komt begeleiden of vervoegen. Tevens moet worden aangetoond dat de Belgische referentiepersoon onder andere beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Indien dit niet het geval is, kan er overeenkomstig artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een beslissing tot weigering van verblijf worden genomen.

In dit verband wordt allereerst opgemerkt dat de Raad zich niet in de plaats van het bevoegde bestuur kan stellen om opnieuw te oordelen of er in verzoekers geval is voldaan aan de vereiste dat de Belgische referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De

regelmaticheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (cf. RvS 23 september 2002, nr. 110.548).

*In casu* is verweerder van oordeel dat niet is aangetoond dat de Belgische referentiepersoon over stabiele bestaansmiddelen beschikt. Hij motiveert, na raadpleging van de Dolsis databank, dat de tewerkstelling van de referentiepersoon bij OCMW Antwerpen sinds 12 december 2022 is beëindigd. De voorgelegde bestaansmiddelen, namelijk loonfiches van het OCMW Antwerpen, zijn bijgevolg achterhaald. Dit wordt niet betwist door verzoeker.

Verweerder motiveert echter ook dat de referentiepersoon sinds 21 februari 2023 een nieuwe tewerkstelling heeft en dat haar werd gevraagd om recente bewijzen inzake haar actuele bestaansmiddelen over te maken. Verweerder stelt dat aan dit verzoek geen gehoor werd gegeven, waardoor het onduidelijk is over hoeveel bestaansmiddelen de referentiepersoon op heden stabiel en regelmatig kan beschikken om in hun levensonderhoud te voorzien. Er kan dan ook niet worden nagegaan of is voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de behoefteanalyse in de zin van artikel 42, §1 van de Vreemdelingenwet, motiveert verweerder dat een dergelijke behoefteanalyse overbodig is nu werd vastgesteld dat hij geen zicht heeft op de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Verzoeker beaamt dat de referentiepersoon op het moment van het indienen van de verblijfsaanvraag, namelijk 2 februari 2023, tijdelijk werkloos was. Hij stelt echter dat hij aan de ambtenaar van het Loket Migratie duidelijk heeft gemaakt dat de referentiepersoon vanaf 21 februari 2023 opnieuw tewerkgesteld zou worden. Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat het aan betrokkene toekomt om verweerder op de hoogte te brengen van elke verandering in de persoonlijke/economische situatie van de referentiepersoon, meent verweerder dat dit hem niet kan worden tegengeworpen. Hij stelt dat hij de ambtenaar van het Loket Migratie reeds van de verandering in tewerkstelling op de hoogte heeft gebracht en dat het niet zijn verantwoordelijkheid is om de informatie-uitwisseling tussen het Loket Migratie en de centrale diensten te faciliteren.

In zijn nota met opmerkingen repliceert verweerder dat er geen enkel bewijs voorligt waaruit blijkt dat verzoeker aan de ambtenaar van het Loket Migratie van de stad Antwerpen effectief heeft gemeld dat de referentiepersoon een nieuwe tewerkstelling zou aanvatten. Uit nazicht van het administratief dossier kan worden geconcludeerd dat verweerder hierin moet worden gevolgd. Niet alleen bevat het administratief dossier geen bewijs dat het betoog van verzoeker kan ondersteunen, ook legt verzoeker in het kader van het huidige beroep geen enkel bewijsstuk neer waaruit blijkt dat hij weldegelijk aan de ambtenaar van het Loket Migratie van de stad Antwerpen heeft gemeld dat de referentiepersoon een nieuwe tewerkstelling zou aanvatten op 21 februari 2023. Aldus ligt er op heden geen enkel stuk voor waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker aan verweerder ter kennis heeft gebracht dat de referentiepersoon een nieuwe tewerkstelling heeft bekomen sinds 21 februari 2023, noch welke bestaansmiddelen zij uit deze tewerkstelling vergaart.

Verder dient te worden opgemerkt dat er zich in het administratief dossier weldegelijk een e-mail van 26 juli 2023 bevindt, gericht aan het e-mailadres van de referentiepersoon. Deze e-mail luidt: *"Zou u zo vriendelijk willen zijn om recente bewijzen van uw bestaansmiddelen over te maken? Diegene die we in ons bezit hebben dateren al van enige tijd terug. Bij de beoordeling houden we graag rekening met de actuele situatie"*. Verzoeker stelt daarentegen dat de referentiepersoon deze e-mail nooit heeft ontvangen en voegt ter staving hiervan een uittreksel van een mailbox toe. Het stuk betreft een schermafbeelding van een inbox waarin mails worden getoond van 18 juli 2023 tot en met 28 juli 2023. Aan deze afbeelding kan slechts een zeer geringe bewijswaarde worden gehecht. Zo kan in de eerste plaats niet worden afgeleid aan welk e-mailadres de mailbox toebehoort aangezien dit nergens wordt vermeld. Daarnaast leent een dergelijke schermafbeelding zich gemakkelijk tot misbruik en biedt dit geen zekerheid dat de e-mail van verweerder nooit zou zijn toegekomen bij de referentiepersoon. De Raad concludeert dat verzoeker niet met enig concreet bewijs weerlegt dat de e-mail van 26 juli 2023, die zich in het administratief dossier bevindt, weldegelijk is ontvangen door de referentiepersoon.

Daarenboven bemerkt de Raad dat zelfs al zou verweerder niet uitdrukkelijk hebben gevraagd om bijkomende bewijsstukken inzake de bestaansmiddelen, deze verplichting sowieso op verzoeker rust in het kader van de wederkerige zorgvuldigheidsplicht. Zoals verweerder correct opmerkt in de bestreden beslissing, rust de zorgvuldigheidsverplichting niet enkel op de bestuursoverheid maar geldt deze evenzeer ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de

burger. Er dient op te worden gewezen dat verzoeker bij zijn aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie alle nodige documenten dient bij te brengen en zijn aanvraag dient te actualiseren in het geval dat de persoonlijke of economische situatie van de referentiepersoon verandert in de loop van de procedure. Opnieuw dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet met enig concreet bewijs aantoont dat hij aan deze wederkerige zorgvuldigheidsplicht heeft voldaan.

De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat verweerder de bestreden beslissing op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft genomen. Hij kan niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat verweerder onzorgvuldig zou hebben gehandeld, nu duidelijk blijkt dat verweerder verzoeker uitdrukkelijk heeft verzocht om zijn aanvraag te actualiseren met de nodige stukken. Aangezien verzoeker heeft nagelaten dit te doen, komt het de Raad niet kennelijk onredelijk voor dat er geen zicht wordt geboden op de huidige beschikbare bestaansmiddelen van de referentiepersoon waardoor er niet kan worden nagegaan of is voldaan aan de bestaansmiddelenvereiste van artikel 40<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet. Evenmin kan er in dergelijk geval een behoefteanalyse worden uitgevoerd overeenkomstig artikel 42 van de Vreemdelingenwet.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN